

behandeling en berekening van de recepten — let wel — volgens de armentaxe van VAN LEDDEN HULSEBOS, zooals die was vóór de verhooging, die in 1918 is toegestaan, dus 10 cent voor dispenseeren, 15 cent voor mengen, 1 cent voor iedere weging, enz.. Ik meen, dat wij dat moeten weigeren, ondanks den raad van het bestuur der vereeniging van spoorwegartsen, dat „wij gerust kunnen teekenen, dat de toekomst zal leeren, dat wij onder gunstige voorwaarden werkzaam zullen zijn”. Er is bovendien nog allerlei administratief werk aan verbonden, dat natuurlijk niet afzonderlijk wordt betaald.

Kethel c.a., 2 December 1919.

G. SAUER.

II.

In het ingezonden stuk van collega VAN BEMMEL in dit *Tijdschrift* van 29 Nov. l.l. komen op bldz. 1748 hovenaan de volgende woorden voor: „Doch onder de werking der toekomstige ziekwet is dit geheel anders. Alsdan komen de kosten van het geneeskundig abonnement slechts voor de helft of één derde voor rekening der geabonneerden, zoodat de geldelijke draagkracht van den debiteur veel grooter, ja 2 of 3 maal zoo groot wordt, daar immers het óverblijvende $\frac{1}{2}$ of $\frac{2}{3}$ deel door het rijk, of rijk plus werkgever betaald wordt”.

Ik moet mijn geachten collega hierbij opmerken, dat hij hier blijkbaar de contributie voor de *ziekenkas*, die een geldelijke uitkeering bij ziekte heeft te geven, verwacht met de contributie voor het *ziekenfonds*, dat slechts geneeskundige behandeling aan de verzekerden geeft. Een dergelijke bepaling, als door collega VAN BEMMEL bedoeld wordt, komt in de ziekwet-TALMA niet voor. Besluiten getrokken uit deze verkeerde veronderstelling vervallen dus.

Amsterdam, 8 December 1919.

A. R. COHEN.

ONTSIERING VAN HET NEDERLANDSCH TIJDSCHRIFT VOOR GENEESKUNDE.

Collega AUKE VAN BALEN valt over de door mij gebezigde uitdrukking: „kinderen in de wereld schoppen”, en noemt dat „ontsiering van het *Ned. Tijdschr. v. Gen.*”; ook sleept hij er nog als vergelijking bij, het voorbeeld van den jongen arts met de vuile nagels. Mijn uitdrukking: „kinderen in de wereld schoppen”, had ten doel om zeer kort weer te geven, hoe het kinderen krijgen is te kwalificeeren in die gevallen, bedoeld in mijn stukje, waar de ouders al reeds een aantal kinderen hebben, waarvoor zij blijk gegeven hebben, zelfs niet ook maar gedeeltelijk, in staat te zijn voldoende te zorgen, kinderen die al een treurig armelijk scrofuleus bestaan lijden, en waarvan er geregeld weer eens een dood gaat en nog geregelder ieder jaar er weer een bijkomt. Die gevallen dus, waar het moederschap allang het „eerbiedwaardigs” verloren heeft, doch waar slechts het dierlijke van is overgebleven. Daarom vloekt hier die uitdrukking in het geheel niet „met de omgeving”.

Als collega VAN BALEN dit begrepen had, zou hij ongetwijfeld zijn stukje in de pen gehouden hebben. Thans heeft hij zich min of meer aan ontsiering van het *Ned. Tijdschrift v. Gen.* schuldig gemaakt.

Woudsend, 7 December 1919.

W. H. VAN DER TAK.

EEN INFLUENZA-EPIDEMIE VAN RUIM EEN EEUW GELEDEN.

Wat hier volgt, las ik in *The Nameless Castle*, de in 1901 uitgegeven vertaling van MAURUS JÓKAI's roman, in de laatste helft der 19de eeuw geschreven. Het verhaal speelt in 1809 in Hongarije.

De passage komt voor in een gesprek tusschen den markies DE CAMBRAY, die regelrecht van Parijs is gekomen, en barones THERMINE DRALBA, die eenige jaren in Hongarije woont en wier dochter te Parijs is achtergebleven. Hij heeft een brief meegenomen van de dochter aan de moeder.

„Did she send a letter with you?” again interrupted the baroness.

„She did, madame. But before I give it to you I should like to have a shovel of hot coals and a bit of camphor”.

„But why—why?” demanded the baroness.

„I will tell you. Do you know what NAPOLEON brought home with him from the bloody battle of Eilau?”

„I have not heard”.

„The „influenza”. I dare say you have never even heard the name; but you will very soon hear it often enough! It is a pestilential disease that is rather harmless where it originated, but when it takes hold of a strange region it becomes a deadly pestilence—as in Paris, where a special hospital has been established for patients with the disease”.

Mij troffen de woorden dezer beschrijving: influenza, pestachtige ziekte, rather harmless where it originated — ontstaan tijdens een langdurigen uitgebreiden oorlog.

Verder worden in dit boek een paar sterfgevallen aan deze ziekte beschreven, waarbij ook de herinnering aan de heftige epidemie van verleden jaar levendig wordt. Ik vond dit belangrijk genoeg om in dit *Tijdschrift* mede te deelen.

Loenen a/d Vecht, 7 December 1919.

L. L. POSTHUMA.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

GENT. — **Artsen en koeien.** Volgens een bericht in de *Deutsche med. Wochenschr* van 27 November deelen de collega's te Gent niet de hier geuite opvatting, dat de artsen van alle landen moesten opkomen tot steun van het memorandum, waarin hooggeplaatste Engelschen den „Oppersten Raad” hebben verzocht, af te zien van hun eisch tot uitlevering van melkkoeien aan het verhongerde Duitschland. Integendeel heeft de Geneeskundige Vereeniging tegen dat memorandum een protest ingediend bij de Engelsche regeering. Zelfs van uitstel der uitlevering willen zij niets weten.

Inmiddels konden onze collega's reeds eenigszins tevreden zijn. Uit het verslag van de berichten, door het ministerie van volkswelvaart van Pruisen verzameld, blijkt, dat na den herfst van 1918 de beenderziekten met hooge graden van verkromming der ledematen, welke vóór dien tijd nog slechts in enkele gevallen werden waargenomen, zich sterk hebben uitgebreid, vooral onder de kinderen beneden de vijf jaren; bijna geheel verschoond blijft de leeftijd van 6 tot 14 jaar; maar van het 14de tot het 19de jaar komen de beenderziekten weer in grooten getale voort. Een aantal gevallen zijn medegedeeld, dat op straat jongelieden plotseling vielen, doordat zij zonder eenige uitwendige aanleiding het dijbeen hadden gebroken. Een derde groep van zieken, met verschijnselen van osteomalacie, wordt door personen van meer dan 35 jaren gevormd.

KONSTANTINOPEL. — Het Roode kruis heeft, volgens de *Deutsche med. Wochenschr.*, bericht ontvangen, dat te Konstantinopel de pest is uitgebroken. De bron van het bericht wordt niet vermeld, ook niet welk comité van het Roode Kruis bedoeld is.

WEENEN. — **Een kamer van de Hoogeschool.** Door den onderstaats-Secretaris van onderwijs is een ontwerp gemaakt voor een „Hochschulkammer”, een soort Kamer van Arbeid voor de academische hoogleeraren en wetenschappelijke hulpkrachten, die de leden der Kamer kiezen voor den tijd van drie jaren. De Kamer zal de regeering van advies dienen in aangelegenheden van het Hooger Onderwijs en omtrent de belangen van de docenten en hulpkrachten (*Deutsche med. Wochenschrift*).

PARIJS. — **Gerechtigd geneeskundig onderzoek van terechtstaande soldaten.** Door de Société de médecine légale is na een voordracht van dr. GRANJUX, redacteur van *Le Caducée*, de wensch uitgesproken, dat aan het dossier van elken